Ode til Kronprindsen, 1784
med
islandsk Oversættelse.
1789.

ODE

PAA

KRONPRINDSENS

FÖDSELS-DAG

DEN XXVIII. JANUARII MDCCLXXXIV.

Med Islandsk Overſættelſe.

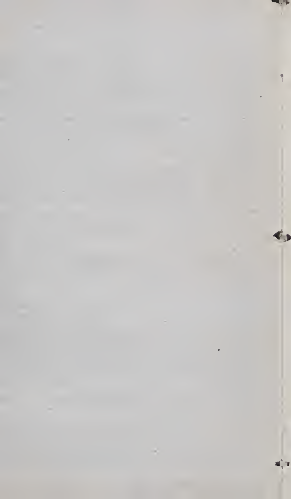
KIÖBENHAVN 1789.
TRYKT HOS JOH. RUD. THIELE.

TIL

DERES

KONGELIGE HÖIHED

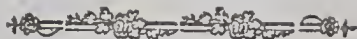
KRONPRINDSEN.

DERES KONGELIGE HÖIHED!

Islænderne elske ædle Sange, og synge dem ved Höitideligheder. De hædre KONGENS og DERES Födfelsdage. Men til den sidste eie de, saa vidt jeg veed, ingen passende Sang i Modersmaalet. Jeg har derfor, til Brug for mine Landsmænd i denne Henseende, oversat en værdig, af Danske og Norske særdeles yndet, Ode; og fordrister mig herved at nedlægge for DERES KONGELIGE HÖIHED denne Oversættelse

underdanigst
Oversætteren.

*N**aar** Östens Straaler mildt udbreder*
Sit Purpur og fremkalder Glæder,
Da vörte Hymner möde den; :,:
Saa skal vor Sang, o FRIDRIK*! möde*
DIN *Manddoms blide Morgenröde,* :,:
Og henrykt takke Himmelen.

Det blev DIT *böje Kald at bære*
Engang en Krones Vægt og Ære
Til Held for dem, som lyde DIG*;* :,:
Og Himlen DIG *skal Evne give,*
Til viis og god og stor at blive; :,:
Saa bli'er DU *glad og lykkelig.*

O KON-

Nær austurs geislar gladt útbreida
Gull-purpurann og kæti beida,
    þá boda vaktir hymnar han; :,:
Svo skal vort qvædi, Kóngs-son, boda
Þinn káta manndóms morgunroda, :,:
    Og háleitt prísa Himna-rann.

Sú köllun há Þer kom til handa
At krónu fáir veg og vanda
    Til heilla þeim Þer hlydni tiá; :,:
Og Gud Þer aungvar gáfur skerdir,
At gódr, vís og mikill verdir, :,:
    Svo muntu gled' og gæfu ná:

O Kon-

O KONGE-SÖN! *gid Smigrers Stemme*
DIG *ej forföre til at glemme,*
At Jordens Gud er Stövets Sön, :,:
At det er Arbejd at regiere;
Saa skal DIT *Hjertes Bifald være* :,:
DIN *og den gode Konges Lön.*

Naar CHRISTIAN *til Sine Fædre*
Gaaer sölvgraa hen og til det bedre,
Til Kongers lyse Evighed, :,:
Og Landet ved Hans Urne græder,
Da skue de Taarer, som den væder, :,:
Til Minde paa dets Kjerlighed.

Og naar DU *paa Hans Trone stiger,*
At herske over Land' og Riger,
Og byde faderlige Bud; :,:
Da gid DIN *glade Siel fornemme,*
At DU *fik Magten, Held at fremme,* :,:
Fra Kongers store Konge, Gud.

O KON-

O Konúngs-son! lát smjadra-seyma
Sízt leida þig til þess at gleyma,
At moldar Gud er mold í raun, :,:
Og Landstiórn annaz ei' án sveita;
Anægd þíns hiarta skal þá veita :,:
þer og þeim góda Lofdúng' laun.

þá Fadir þinn til Fedra sinna
Fer silfur-hárr til betri kynna,
I biarta eylífd Budlúnga, :,:
Og Landit vid Hans legstad grætur,
þá líttu hvarmregn þat hann vætir :,:
Til minnis um þess ásthuga.

Og nær þú stígr Hans í hlotinn
Há-stól, at verda Ríkia Drottinn,
Og födurleg at bjóda bod; :,:
þá finni sálin þín glad-væra,
At þer gaf valdit, heill at stæra, :,:
Hinn mikli kónga kóngr, Gud.

O Kon-

O KONGE-SÖN! da skal Du *være*
DIT *Riges Vel*, DIN *Krones Ære*,
Og DINE *Undersaatters Lyst*; :,:
Og deres glade Myriader
DIG *kalde deres Ven og Fader*, :,:
Og Himlen yude deres Röst.

Med Bön vi ville Dagen hædre:
HAN *vandre hver Dag til det bedre:*
Vor gode Konges elskte Sön! :,:
HANS *Ungdom skiön, som Vaaren være!*
HANS *Manddom glade Frugter bære!* :,:
Velsign HAM, *Gud, og hör vor Bön!*

O Kóngs-son! þá átt þú at vera
þíns veldis heill, þíns kóngdóms Era,
Og unun þinna þegna traust; :,:
Og þeirra skarar skapi glödu
þig skulu kalla vin og Födur, :,:
Og Himnum þócknaz þeirra raust.

Med bæn oss Daginn hæfir heidra:
Hann stundi hvern dag til þess ædra
Vors góda konúngs kæri Son! :,:
Hans æska frid sem vorit veri!
Hans mann-ár nytiar beztar beri! :,:
Gud, blessa Hann, og giör þá bon!

